

gennemgaaet en Afvænningskur og derefter i en lang Aarrække havde været fri for denne Last og med Held søgt at bekæmpe den og holde sig fri for den. I Midten af December, altsaa længe før Reventlows Angreb begyndte, indkom der en Klage til Sundhedsstyrelsen; den blev straks tagen op til Undersøgelse, og dens Behandling er endnu ikke afsluttet. Loven foreskriver bestemte Regler, som skulle følges, og i en Sag af en saadan Vigtighed kan man vel ikke forlange Overvågning eller Hastværk. I Begyndelsen af Januar indeholdt „Lolland-Falsters Stiftstidende“ en Klage over Læge Johansen, og det var maaske Umagen værd at faa nærmere undersøgt, hvem den anonyme Klager er, og hvilken Ret han har til at optræde som Klager. Det tillader jeg mig at henstille til den højtærede Justitsminister.

Hvad det tredje og vigtigste Punkt, Sagen Langhoff, angaar, har jeg alt oplyst om den udmærkede Uddannelse, denne Mand havde, og hvoreledes han stadig havde søgt at forbedre den og dueliggøre sig i sit Fag. Jeg, der er Student fra samme Aar som han, har kendt ham fra denne Tid og aldrig hørt noget om hans Alkoholisme, før han kom til Saksøbing, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad der staar i Klagen angaaende Læge Langhoff. Der staar: „Som praktiserende Læge i Kjellerup gjorde Læge B. H. Langhoff sig umulig paa Grund af Drikkældighed. Han indlagdes for Alkoholisme paa Middelfart Sindssygeanstalt, hvor han efter at være nogenlunde restitueret fuldendte Kuren som hospiterende Læge. Efter at have praktiseret en forholdsvis kort Tid udnævntes han for ca. 5 Aar siden til Distriktslæge i Saksøbing samt Læge ved Maribo Amts Tvangsarbejds- og Sindssygeanstalt, og han blev ligeledes Læge ved Byens Sygehus. Ret hurtigt gav hans Alkoholisme sig atter Udslag. Efterhaanden blev hans Drikkældighed til offentlig Forargelse og har ogsaa paavirket hans Udførelse af de forskellige Embedsgerninger. Han maatte tage sin Afsked som Sygehuslæge, da han ellers vilde være bleven afskediget. Hans Forhold som Læge paa Anstalten var Genstand for Behandling i Maribo Amtsraads lukkede Møde den 25. Maj 1910, og af udførlige Referater — i Lolland-Falsters Folketidende og Stiftstidende, der begge vedlægges — fra Saksøbing Byraads offentlige Møde den 12. Maj 1910 fremgaar det, at hans Virksom-

hed som Sygehuslæge stemples som ufor-svarlig, og det fremdrages og paavises, at hans Drikkældighed giver sig højt forargelige Udslag. Yderligere Beviser herfor — som ogsaa for hans bandende og grove Optræden overfor dem, han i sin Embedsvirksomhed havde med at gøre — vil om fornødent kunne tilvejebringes ved Vidneførsel. Hans Stilling var uholdbar. Han søgte væk“.

Formanden: Dette var en alt for lang Oplæsning.

Rørdam: Naa, ja Tak, nu er jeg ogsaa færdig.

Redaktør Reventlow begynder, som sagt, sin Klage med at fremhæve, at Læge Langhoff i Kellerup havde gjort sig umulig paa Grund af Drikkældighed. Jeg skal her understrege den Bemærkning, at Hr. Langhoff var Læge i Kellerup fra 1889 til 1901 og ved sin Fraflytning fra Kellerup modtog han af den højt ansete Fysikus, Dr. med. Heiberg i Viborg, en overordentlig rosende anbefaling, som jeg haaber den højtærede Minister vil oplæse her.

Naar det er fremhævet, at Læge Langhoff i Kellerup er fordrunken, skal jeg tillade mig at oplæse følgende Erklæring, der er afgiven af nogle Borgere i Kellerup. Den lyder saaledes: „I sin Klage til Justitsministeriet udtaler Red. Reventlow bl. a.: „Som praktiserende Læge i Kellerup gjorde Læge B. H. Langhoff sig umulig paa Grund af Drikkældighed, han indlagdes for Alkoholisme paa Middelfart Sindssygeanstalt, hvor han efter at være nogenlunde restitueret fuldendte Kuren som hospiterende Læge“. Dette er Ord til andet opørende Usandhed“. Det er understreget med en meget tyk Streg. „Læge Langhoff praktiserede her i Kellerup fra Efteraaret 1889 til Efteraaret 1900, og vi underskrevne, der nøje kende ham, kunne bevidne, at han i sin daglige Færd var en endog meget ædruelig Mand og mindst af alt Alkoholist. Udtalelsen om, at han indlagdes paa Sindssygeanstalten i Middelfart for Alkoholisme, er følgelig fuldstændig usandfærdig og blottet for enhver Grund. Læge Langhoff var anset som en meget omhyggelig og dygtig Læge, der havde levende Interesse for sin Videnskab, og han havde en ikke ubetydelig Praksis, da han solgte denne og sin Ejendom her til sin Efterfølger“. Denne Erklæring er underskrevet af 7 ansete Borgere i Kellerup.

Da nu Redaktør Reventlow skal føre Bevis for Drikkældigheden i Kellerup, har